

G.; Jensen, Jens; Jensen, S. P.; Jørgensen, S.; Jørgensen, Sylvester; Klein; Kruse; Mad- sen; Møller, Høyer; Mørck, G. G.; Mørck, S. M.; Nielsen, N.; Nielsen, P.; Nielsen, Th.; Nyholm, C. B.; Nyholm, E. G.; Olsen; Pedersen, Chr.; Pedersen, P. (Maribo Amts 1ste Valgkreds); Pedersen, S.; Petersen, Cor- nelius; Petersen, S. M.; Poulsen; Raben; Rasmussen; Ree; Rimestad, Chr.; Rotwitt; Ruugaard; Sager; Scavenius; Schjørring; Schleppegrell; Schroll; Steenstrup; Termanfen; Thorup; Tuxen; Uaberg; Andersen, N.; Vach; Wille; Wøjsen; Wonsøffe.

Fraværende med Orlov.

Christensen, N.; Hansen, S. N.; Tauber.

Fraværende.

Casse; Kenger; Frederiksen; Hansen, G. (Byg); Hansen, N.; Holm, B.; Jagd; Jen- sen, H.; Jørgensen, Søren; Kjær; Koch; Ko- fod; Larsen, E.; Larsen, E. G.; Leth; Müllen; Müller; Pedersen, P. (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds); Rimestad, C. B.; Schonheyder; Ulstrup; Usting; Winther; Zahle; Zeilau; Al- berti; Albertsen, N.; Albretsen, H.; Ander- sen, E.; Berg; Bregentahl (Byg); Brix.

Chr. Pedersen: Jeg foreslaar, at Ea- gen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Clausager: Jeg maa tillade mig at foreslaa, at Udvalget kommer til at bestaa af 11 Medlemmer.

Da ikke flere ønskede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Clausagers Forslag: At der nedsættes et Udvalg paa 11 Med- lemmer.

vedtoges med 52 Stemmer mod 7.

Derved bortfaldt det af Chr. Pedersen stil- lede Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Forandring i Kvaakalver- lovgivningen“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2369 —72).

Termanfen: Grundlaget for Ordning- gen af det bestaaende Forhold med Hensyn til Lægevirksomhed, der maatte finde Sted eller øves af Andre end de examinerede, af Staten beklæbte Læger, er som bekendt Forordningen af 5te September 1794. Denne Forordning, som jeg haaber, at den høitærede Formand ikke har Noget imod, at jeg anfører en Del af, indledes med at sige, at, da der paa en Del Steder i Danmark findes mange Kvaakalvere, hvilke, uagtet de ere aldeles ukyndige i Læge- kunsten, paatage sig at helbrede Sygdomme blandt Almuen, og de skildres saa med tem- melig stærke Udtvyl, der til Slutningen samler sig i, at det er anset fornødent ved al- vorlige Straffe at affrække saadanne Kvaakal- vere fra at misbruge deres ulykkelige Med- borgeres Tillid til at ødelægge deres Hel- bred. Forordningen gaar dernæst over til at fastsætte de Bestemmelser, som ere fundne fornødne til at varetage Folks Liv i saa Henseende. Den første Paragraph indskærper saaledes alle Embedsmænd, men særlig Præ- sterne, at de ideligen og ved enhver given Lei- lighed skulle advare Almuen om det Uheld, de paadrage sig, naar de overlade sig til saadanne uvidende Kvaakalvere, samt oplyse dem om den skadelige Indflydelse, som indklemt Luft i deres Boliger, Urentlighed i deres Klæder og altfor megen salt Spise har paa deres Sund- hed, især i skorbutiske og veneriske Sygdomme. Det stilles i Epidfen. Dernæst kommer der en Række Bestemmelser, som sigte til at træffe Foranstaltninger til Igjennemførelsen af de Straffebestemmelser, der ville være at gjøre gjældende mod sige Kvaakalvere; men Forord- ningen slutter saa med, at, dersom der er No- gen, der ikke egenlig er Læge, som har er- hvervet sig udmærket Kundskab eller fortrinlig Dygtighed i en enkelt Gren af Lægekunsten eller i at helbrede en eller anden Sygdom, vil det blive stillet ham i Udfigt, at han og- saa vil, naar han har underkastet sig en Prøve, faae Tilladelse til at praktisere osv. Den første Betingelse for, at en Lov skal virke til sin Hensigt, er, at den er af den Bessaffenhed,